

Р Е Ш Е Н И Е

№ 544

гр. Перник, 01.07.2014г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и седми юни през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 214 по описа на съда за 2014г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, и сл. от АПК, вр.чл.1, ал.1 от ЗОДОВ

Делото е било образувано пред Районен съд Перник по иск от С.М.К. срещу ОД МВР Перник с посочено правно основание чл. 49, вр. с чл. 45 от ЗЗД. С определение, съдията докладчик при Районен съд Перник е препратил делото по компетентност на Административен съд Перник, като е приел, че въз основа на твърдените факти, обстоятелства и петитум, искът следва да бъде квалифициран по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и е подсъден на Административен съд Перник. Настоящият състав намира, че делото му е родово и местно подсъдно, поради което следва да бъде разгледано от Административен съд Перник.

В искова молба, подадена от С.М.К. ***, срещу ОД МВР – Перник, ищецът твърди, че с влязло в сила решение № 144 от 29.03.2012 г. на Административен съд Перник е отменено изцяло НП № 4112 от 08.08.2011 г., издадено от Началник сектор “Пътна полиция” към ОД МВР Перник срещу ищеца за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като със същото НП му е било наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. на основание чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП. В исковата молба ищецът твърди, че вследствие на извършената срещу него административнонаказателна процедура е претърпял значителни неимуществени вреди, защото е трябвало да доказва, че не е извършил нарушението, което му е вменено. Чувствал е напрежение и душевни тревоги през цялото време на съдебния процес, породено от страха да не бъде потвърдено наказателното постановление. Претендира ОД МВР Перник да му заплати сумата от 500лв., представляващи претърпени неимуществени вреди, болки и страдания в резултат на отмененото НП, ведно със законната лихва от 29.03.2012 г. до окончателното ѝ изплащане.

В съдебно заседание, ищецът не се явява и не представя доказателства, относно исковата си претенция.

Ответникът по жалбата – ОД МВР Перник, чрез процесуалния си представител в отговор на исковата молба и в писмено становище оспорва иска по подробно изложени съображения и моли иска да бъде отхвърлен като неоснователен. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителя на ОП изразява становище за неоснователност на иска.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните от фактическа и правна страна намира следното:

На 27.07.2011 г. с АУАН № 4112 от същата дата младши автоконтрольор при сектор ПП при ОД МВР Перник е вменил на ищеца нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. От Началник сектор ПП при ОД МВР Перник е издадено НП № 4112 от 08.08.2011 г. срещу К., с което на основание чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 100 лв. Наказателното постановление е обжалвано в срок, като с решение № 32 от 31.01.2012 г., постановено по НАХД № 1651/2011 г. по описа на Районен съд Перник, съдът е потвърдил наказателното постановление. Въз основа на касационна жалба от К. в Административен съд Перник е образувано КНАХД № 112/12 г. по което с Решение № 144/29.03.2012 г. касационен състав при Административен съд Перник е отменил Решението на Районен съд Перник и е решил спора по същество, като е отменил наказателното постановление, издадено срещу ищеца по настоящото дело.

От правна страна

Твърденията на ищеца, че е претърпял вреди от актовете или действията на администрацията следва да се разгледат по същество на спора като преценката следва да обхване въпросите дали е налице административен акт, дали той е незаконосъобразен, претърпени ли са от ищеца вреди и в какъв размер, налице ли е пряка причинна връзка между актовете и действията на ответника и настъпилите вреди за ищеца. В конкретния случай искът е предявен от лице, претендиращо присъждането на обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания и претърпени душевни тревоги, породени от незаконосъобразността на отменено НП. От изложеното следва, че ищецът и ответникът са легитимирани да бъдат страни в производство по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, поради което искът е допустим. Разгледан по същество искът е неоснователен по следните причини: Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК гражданите и юридическите лица могат да предявяват иски за обезщетения за вреди причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Основателността на иск по чл. 1 от ЗОДОВ предполага установяването на едновременно наличие на няколко предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред, вреда от такъв административен акт, причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилият вредоносен резултат. При липсата на някой от елементите, изброени по-горе не може да се реализира отговорността на държавата.

В настоящия случай не е налице първата предпоставка на посочената норма. В исковата молба се претендират неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразно наказателно постановление № 4112 от 08.08.2011 г. на началника на сектор ПП при ОД МВР Перник. Дейността по издаване на наказателни постановления е форма на административна дейност, но чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ препраща към АПК за реда, по който се разглеждат исковите по чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ. Част от елементите от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ са възпроизведени в чл. 203, ал. 1 от АПК и те са да има вреда, вредата да е претърпяна от физическо или

юридическо лице и да е последствие от незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице. Допустимостта на иска е обусловена от предварителна отмяна на административния акт по съответния ред, т.е. по реда на АПК – чл. 204, ал. 1 от АПК. В АПК е уреден редът за оспорване на индивидуални, общи или нормативни актове, а производството по обжалване на наказателни постановления се развива по реда на ЗАНН, а не по АПК. Предвид това, иск по чл. 203, ал. 1 от АПК може да се предяви само за вреди от административен акт, който е отменен по реда на АПК. Следователно държавата и общините не носят отговорност за вреди, които са настъпили от издадено наказателно постановление. В настоящия случай отмененото наказателно постановление не представлява незаконосъобразен административен акт по смисъла на чл. 203, ал. 1 от АПК и чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ и вредите причинени от него нямат характер на вреди по смисъла на чл. 1 от ЗОДОВ. Друг е въпроса, че непредставянето на каквито и да било доказателства за настъпили душевни тревоги, болки и страдания като пряка и непосредствена причина от издаденото наказателно постановление е още едно основание иска да се приеме за неоснователен. При този изход на спора, в полза на ответника по жалбата следва да се присъдят разноски в размер на 300 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ, съдия при Административен съд Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от С.М.К. ***, срещу ОД МВР – Перник да му заплати сумата от 500 лв., ведно със законната лихва от 29.03.2012 г. до окончателното ѝ изплащане, представляваща неимуществени вреди вследствие на незаконосъобразно НП № 4112 от 08.08.2011 г.

ОСЪЖДА С.М.К. *** с ЕГН ***** да заплати на ОД МВР Перник разноски в производството в размер на 300 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: